

Кіровоградська область
бібліотека ім. П. П. Кривого
Інв. №

ДІЛОМ — НА ЗАКЛИК ПАРТІЇ

Ми — на фініші дев'ятої п'ятиріччя. П'ятиріччя звитяжної праці, морального й політичного змушнення, дальнього піднесення матеріального достатку. Характеризуючи її підсумки, в своїй промові на грудневому (1975 р.) Пленумі ЦК КПРС товариш Л. І. Брежнев підкреслив: «Ми зробили хороний крок уперед. Якщо мати на увазі масштаби абсолютних приростів суспільного виробництва, то дев'ята п'ятирічка є найкращою п'ятирічкою в історії нашої країни. Наша Батьківщина стала ще багатшою, ще сильнішою. Радянські люди стали жити краще. А це — найвища оцінка діяльності партії».

Словом і ділом молодь орденоносної Кіровоградщини довела свою неохитну вірність справі партії Леніна. За дострокове виконання п'ятирічних завдань майже 400 юнаків і дівчат нагороджені золотими і срібними знаками ЦК ВЛКСМ «Молодий гвардієць п'ятирічки», 148 кращих з кращих за ударну працю і відмінне навчання удостоїлись високої честі бути сфотографованими біля Прапора Перемоги, за високі здобутки в комуністичному вихованні молоді Новоукраїнську районну комсомольську організацію Батьківщина відзначила орденем Трудового Червоного Прапора. Щодня, щогодини молодіжні колективи області й окремі виробничники рапортують про нові трудові звершення. Із задоволенням приймаючи досягнуті результати, юнаки та дівчата глибоко аналізують набутки досвіду, розглядають їх як міцний фундамент для виконання широкі програми десятої п'ятирічки, наміченої в проєкті ЦК КПРС до XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки». Цей ви-

значний політичний документ сьогодні в центрі уваги радянських людей. До кінця усвідомити велич масштабів і складність завдань, які сьогодні стоять перед нами, знайти свій рідок у проєкті, продумати, як будемо його виконувати, які нові резерви використаємо для здійснення наміченого — обов'язок кожної радянської людини. Комсомольські працівники, активісти, ідеологічні працівники мають допомогти молодим людям у цьому, спрямувати їхню енергію, знання, творче горіння в соціальне русло. Сформувати в молодіжній ланці вміння мислити по-державному, почуття господаря свого підприємства, когоспсу, всієї країни, прищепити високі моральні якості — завдання не легке. Воно вимагає постійної і цілеспрямованої ідейно-виховної роботи, пошуку нових форм і методів ідеологічної роботи.

Десята п'ятирічка — п'ятирічка ефективності і якості. Боротьба за високу якість в роботі неодмінно стосується всіх сфер суспільного життя. Сьогодні — це особлива й актуальна вимога до діяльності комсомольських ватажків, пропагандистів, лекторів, агітаторів. В кожному трудовому колективі слід добитися творчого, ділового обговорення назрілих проблем, допомогти молоді ясніше бачити перспективу, домогтися глибокого засвоєння кожним комсомольцем економічної політики партії. Розкриваючи теоретичну глибоку й наукову обґрунтованість проєкту ЦК КПРС до XXV з'їзду партії, необхідно уважно, на конкретних фактах проаналізувати зроблене, викрити недоліки й упередження для виявлення невикористаних резервів підвищення продуктивності праці. Поряд з цим необхідно показати перспективи розвитку в новій п'ятирічці окремих галузей народного господарства, району, міста, села.

При обговоренні проєкту ЦК КПРС, підсумків грудневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС, комітети комсомолу мають добитися, щоб кожен комсомольсько-молодіжний колектив, кожен виробничник відповів ділом на слово партії, взяв підвищені соціалістичні зобов'язання, виступив із зустрічним планом, щоб обговорення викликало нову, нестримну хвилю трудового ентузіазму молоді в трудовому суверенітві за право підписати Рапорт Ленінського комсомолу XXV з'їзду КПРС.

МОЛОДІЖНИЙ КОМУНАРА

ПРОЛЕТАРІЙСЬКА УКРАЇНІ, ЄДНАЙТЕСЯ!
ІМ. ДІДЧИЖЕВСЬКОГО
ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ АКSM

Рік видання XVI № 155 (2103). СУБОТА, 27 грудня 1975 р. Ціна 2 коп.

СІВАЛКИ — ПОНАД ПЛАН

По-діловому проходили комсомольські збори у ковальсько-пресовому цеху заводу «Червона зірка». На порядку денному стояло питання про виконання взятих зобов'язань на честь XXV з'їзду КПРС.

У центрі уваги — виступ бригадира комсомольсько-молодіжного колективу у Миколи Скляфуса. На календарі очісувалося ним колективу вже червень 1978 року. Нещодавно бригада виступила з ініціативою — випускати щомісячно 25 надпланових сівалок на честь наступного форуму комуністів, яка була схвалена бюро Ленінського райкому комсомолу, гаряче підтримана юнаками та дівчатами цеху, заводу.

На зборах підбили попередні підсумки роботи: з конвеєра вже зійшли 24 надпланові комсомольські сівалки. Молоді

робітники заводу «Червона зірка» вирішили підвищити темпи, здати у трудні понад план 28 комсомольських сівалок.
Ю. КУЛИКОВСЬКИЙ,
другий секретар Ленінського РК
ЛКСМ України.
м. Кіровоград.

ШКОЛЯРИ РАПОРТУЮТЬ

Готуючись гідно зустріти XXV з'їзд КПРС, комсомольці нашої школи працюють і вчать під девізом «На партію рівняйся, комсомол, йдучи вперед шляхом до комунізму».

Успішно пройшла в школі операція «Білий лист». За місяць зібрано і здано 5 тонн 300 кілограмів макулатури. Протягом двомісяччя зібрано і здано 43 тони металобрухту.

Учнями нашої школи також розповсюджено вже художньої літератури на суму 460 карбованців.

Всі комсомольці активно включились в осінню кампанію по зборі листя та відходів городини для зимової годівлі худоби. Ними було зібрано 1 тону 860 кілограмів листя і здано в підшефний колгосп «Дружба».

В. БУРОВА,
старша піонерождата Новоукраїнської середньої школи № 6.

Робітники цеху комуністичної праці № 5 Кіровоградської індустріальної фабрики до XXV з'їзду КПРС вирішили виготовити 460 пар взуття із заготовлених матеріалів. Виконуючи це зобов'язання, значних успіхів у роботі досягнули домагаючись молоді працівники збиральною діяльністю, де групкомсоргом О. Гузецька. Комсомольський ватажок завжди показує товаришам приклад у роботі.

На фото: О. Гузецька.
Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ЯК ПОГОВОРИТИ З НОВАЧКОМ?

Снігбесіда в Олександрійському міськомі з групою молодих робітників авторемонтного заводу, які цього дня міняли комсомольські документи, не зайняла й години. Особливих нарікань на роботу комітету комсомолу підприємства не було. Хіба що зауваження робітників механічної дільниці цеху централізованого відновлення деталей Валентини Пастух: бажано, щоб регулярніше проводились вечори для молоді.

Але неприємно вразив комсомольський венток фрезерувальника цього ж цеху Віталія Устеня. Ні, на ньому немає брудних плям, всі сторінки цілі. І членські внески хлопця платив до останнього місяця. Тільки в графах, де мав стояти штамп «Місце Майже на двох сторінках!»

Віталій знизує плечима:
— Ніхто цим не цікавився, можливо, не було штампа...

Секретар комітету комсомолу заводу Л. Валентина навів багато позитивних фактів з життя молоді підприємств. Та й з снігбесіди стало зрозуміло, що комітет не стоїть осторонь цікавих справ спілчан. Традиційними стали спортивні змагання з ручного м'яча, волейболу, футболу. Цікаво прийшло обговорення листа ЦК ВЛКСМ «Про обмін комсомольських документів».

І все ж відчувалося, що секретар не задоволений. Причину він пояснив дуже просто:

— Не завжди маю змогу розмовляти з новачками. У відділі кадрів заводу добре знають про те, що їх слід направляти до комітету комсомолу, але не завжди це роблять. Звісно, у них свої справи, але ж і мені від цього не легше. У нас дев'ять первинних організацій, 163 комсомольці. Тому немає гарантії, що хто-небудь не залишиться поза нашою увагою. І групкомсорги в цьому питанні не завжди на висоті.

Звертався Л. Валентина до працівників відділу кадрів? Так. І неодноразово. Обіцяли допомогти початковим відділу В. В. Нагорний, інспектор С. К. Дроздова. Але й досі молоді з особовим листком часто обминає комітет.

Можливо, допомогла б адміністрація? Та на звітно-виробничних комсомольських зборах про це ніхто й словом не обмовився, хоча й керівники заводу, спеціалісти були присутні на них. А на підтримку всіх секретарів первинних телек не доводиться розраховувати. До них пір існує «вакансія» на місце секретаря в складальному цеху. Організація не має свого постійного ватажка.

Шукати причини недоліків довго не потрібно. Насамперед, вони криються в недостатній підтримці заводом комсомольськими активістами деяких цехів. Хоч який досвідченим не був би секретар, (Леонід вже тривалий час на цій посаді), усіх питань він не може вирішити сам. І якщо спортивно-масова робота на високому рівні, це аж ніяк не служить виправданню незадовільного стану внутрішньої дисципліни в первинній організації цеху.

А. РОМАНЮК,
спецкор «Молодого комунара»,
м. Олександрія.

УКАЗ ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ СРСР

ПРО НАГОРОДЖЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКАНСЬКОЇ ГАЗЕТИ «МОЛОДЬ УКРАЇНИ» ОРДЕНОМ ДРУЖБИ НАРОДІВ

За плідотворну роботу по комуністичному вихованню молоді, мобілізації її на розв'язання завдань господарського і культурного будівництва нагородити Українську республіканську газету «Молодь України» орденом Дружби народів.

Голова Президії
Верховної Ради СРСР
М. ПІДГОРНИЙ.
Секретар Президії
Верховної Ради СРСР
М. ГЕОРГАДЗЕ.

Москва, Кремль.
24 грудня 1975 р.

ВСЕСОЮЗНА ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ

«Зустрічаючи десяту п'ятирічку» — така тема Всесоюзної прес-конференції, що тривала два дні в Центральному будинку журналіста. В прес-конференції, організованій Спілкою журналістів СРСР і московською організацією цієї Спілки, взяли участь працівники центральних, республіканських, крайових і обласних газет, а також радіо, телебачення, інформаційних агентств.

На закінчення конференції виступив завідувачий сектором газет відділу пропаганди ЦК КПРС І. А. Зубов.

(Кор. ТАРС).

Володимир БАЗИЛЕВСЬКИЙ

З ЦИКЛУ «ПОСТАТІ»

ДО 150-РІЧЧЯ ПОВСТАННЯ ДЕКАБРИСТІВ

Лунін усміхається — «можливо, Но дано минуле повернути...

Лунін в Акатуї

От людей можно отделаться, от их идей нельзя.

М. Лунин.

У темряві старого каземату жива душа неначе у норі. Тут братовбивці, злодії, солдати...

Як жебрака зневажено закон. Тут бич свистить, збиткується наруга, чи пак, мордастий пристає Машуков...

РИЛЕЄВ

Процвай! Велят одеваться... З передсмертного листа К. Рилєєва. Чи багато потрібно поету за годину якусь до загибелі?

Лунін на поселенні

Там Лунин дерзко предлагал свои губительные меры.

А. Пушкин.

... один из тончайших умов и деликатнейших.

А. Герцен.

Що це з вами, Лунін, що ж це сталося? Як же ви змаршували, світе мій! Зазира підступно в очі старість...

Пролог

Мрійники, гусари, дуелянти, мудреці й поети в двадцять літ, як воїн вклонялися галантицю...

Бестужев старший

Мне надоно отказаться от всякого счастья.

Н. Бестужев.

— Дай мені, дай мені твердості, боже, не збожеволівши, перенести глум самодержця, лакея-вельможу...

Живі в пам'яті народній

Сотні кіровоградців зібралися позавчора на вулиці Декабристів біля будинку обласної бібліотеки імені Н. К. Крупської.

На мітингу виступили завідувач відділом обласної бібліотеки Е. М. Янчукова, робітник заводу «Червона зірка» В. Ф. Гончаренко, студент педагогічного інституту Володимир Мінакін.

З стінки будинку спадає біле покривало, і перед очима присутніх постає дошка з чорного мармуру. На ній — барельєфні портрети декабристів П. Пестеля, С. Муравйова-Апостола, М. Бестужева-Рюміна, К. Рилєєва, П. Каховського, які були страчені 13 липня 1825 року.

ПЕРША ЛЮБОВ ПЛАНЕТИ

«Космічні пісні Олександри Пахмутової проникливі, мелодійні, задушевні і поетичні. Саме ця особлива людська краса її мелодій про лідируючає сьомого океану зачарує мільйони слухачів...»

КОРЕСПОНДЕНТ: Хай моє перше питання, Олександрі Пахмутової, не виявиться таким прямолінійним: адже, дуже цікаво, що спільного між Вами — композитором і космонавтом?

У нас з нею разом, пополам пісні і горе. Віяла була, жили ми голодною. Валя в поле на обід мені три картоплини в мундирі принесла...

ПАХМУТОВА: Ну, по-перше, ми — жінки з усіма належними нашій статі рисами. По-друге, навіть сьогодні, на великому прогресі в області професійного рівноправ'я з чоловіками, жінка-композитор, поки що, являє нам дуже поширене. До речі, в така законність в тому, що саме в нашій країні жінка «заглибилася» в таку, здавалося б, далеку від неї професію, як космонавт. І, якщо хочете, композитор також.

ПОДРУГІ ВАЛЕНТИНИ З ЧЕРВОНОГО ПЕРЕКОЛУ: — Струнка, в білій кофтині, сірій юбці виглядала Валя на сцену Палацу культури з домрою в руках. У складі фабричного оркестру виступала. Із Зоряного намісала: «Мамочко, будь ласка, скажи Валентині Федорівні (наш парторг), нехай пришло мені дозволу. Буду тут грати!»

ІЗ «ЩОДЕННИКА ЖИТТЯ» В. ТЕРЕШКОВОЙ: «Я досить часто порівнювала поезію і музику — два джерела, які зливаються в один потік. Віршла, що мова музики зрозуміла кожній людині, яка об'єднує людей всіх континентів, рас і національностей. Музика ілюструє природу. Я з насолодою розрізняю її в громовицях, в завиванні метелика, в шовковому шелесті листя, в шумі трави, які розгойдає вітер. Я знаходила її в тембрі маминого голосу. Подобалося, як вижати пілани, стукать сокири і луна розносить дрібний перестук дерев'яних вальків сільських жінок, що перуть білизну на камені біля ставка. Поволі в моє життя один за одним входили Глінка, Мусоргський, Римський-Корсаков, Бородин, Чайковський, Рахматінов, Прокоф'єв, Шостакович, Хачатурян. Кожен зі своїм неповторним талантом, кожен зі своєю музикою. Іх творчість пробуджувала неясніші почуття...»

КОРЕСПОНДЕНТ: А в якій мірі, на Ваш погляд, цей епіграф можна віднести до життя самої Валентини Ніколаєвої-Терешкової? ПАХМУТОВА: Багато можна було розповісти, але я обмежусь двома фактами. Семірічна Валя мріяла стати... машиністом. ІЗ АВТОБІОГРАФІЧНОЇ ПОВІСТІ В. НИКОЛАЄВОЙ-ТЕРЕШКОВОЇ «ВСЕСВІТ — ВІДКРИТИЙ ОКЕАН»: Верст за п'ять перед Ярославцем шосе перетинала залізниця. Тут Ярославцем шосе починала поїзд. Мене вранішній в житті я побачила поїзд. Мене вранішній паролоз, що промчався зі снігом, ріжучи повітря, гуркочучи колесами по рейках. Мені запам'яталося, яселе обличчя машиніста, який виглядав із будки. За паровозом промайнули зелені вагони, і вікна їх залишили єдину срібну лінію... Ма, що це? — замітала я. — Поїзд. — не помічаючи мого хвилювання, відповіла вона. — А людина в будці — хто? — не вгадувала я. — Машиніст, — також спокійно сказала мама, намагаючись швидше перейти звільнений переїзд. Поїзд, миготів рубіновим вогником хвостового вагону. Але радісний гул його до мене віддавався в вухах. — А жінки можуть бути машиністами? — знову запитала я. — Ну йди, йди, яка із тебе жінка, — ласкаво посміхаючись посварилася мама, — ти ще дівчинка, і тобі треба зубрити буквар... Не знаю чому, але мені дуже захотілося відіти паровоза...

ПАХМУТОВА: А як захопила Валентину, комсомольського ватажка текстильного комбінату, мрія про космічний політ?

ВЕЛЕНТИНА НИКОЛАЄВА-ТЕРЕШКОВА: («ВСЕСВІТ — ВІДКРИТИЙ ОКЕАН»): «На зустріч мені стрімголов біжить молода робітниця. Сиди очі її переповнені радістю... «Людина в космосі! Радянська Гагарін... Юрій...» — крикнула комсомола. І побігла далі... Довго ми не длагли спати тієї ночі. І все говоривши і говорили про велике чудо ХХ століття, яке сталося в нашій країні. І, начебто підводячи підсумок сказаному, мама відмітила: «Злітає хлопець, тепер черга за дівчиною...»

ПАХМУТОВА: Можете собі уявити внутрішню реакцію Валентини на неусвідомлені, навіть жартівливі звернення до неї тренера подруг по аероклубу: «Ей, ти, Гагарін в юбці...». А що чим Ярославль Грінши Гжатська? Важко бути одні на одні зі своїми думками, сумнівами. Валентина розповіла, що не хотіла хвилювати матір, і вперше не порадилася з нею. Вона поїхала своєю мрією партійному ватажку «сервоперекоских» текстильників — Валентині Федорівні Усовій. «Моя друга мама» — так називає Валентина цю жінку. У неї почалася нова жінки стійкості чесності. Для Валентини, мабуть, ця і для багатьох трудівниць з «Червоного Переколу», в цій жінці поєднувалося те велике, що виступило одним словом — комуніст. «А ти впевнена в собі?», «Так!» — «Тоді ївжжж». Ось такий короткий діалог відбувся між ними за весь довгий вечір, який вони провели разом.

Чому вона так сказала, я до цього часу не знаю, але її слова відзначили в серці, зачепили в ньому якісь струни, не давали спати... Ми вирізали із газет записки Гагаріна і перерисували їх. Я прочитала, не здогадуючись, що підзаголовки записок як землі пуга, виборали мою душу. І все перевернули в ній, що душа моя засвітається зернами неусвідомлених мрій. Погоди я любила себе на тому, що начебто перебуваю в кабіні космічного корабля. І тоді гнала геть від себе ці думки. Якщо її полетить жінка в космос, то вона буде якась незвичайна — красива, сильна, розумна, мужня...»

ПАХМУТОВА: Мрія, це те саме — горькіське невідступне, зануєсає такі глибокі і реальні коріння в душу, характер Валентини, що не може не дати нзадає великі сходи... ВАЛЕНТИНА НИКОЛАЄВА-ТЕРЕШКОВА («ВСЕСВІТ — ВІДКРИТИЙ ОКЕАН»): «Хто ж виявився цією засявляючою? — думали ми, загоряючи на Которослі. Чи не мав Гагарін на увазі конкретну жінку? Ні в його книзі, ні у фільмі про поїзд «Востоку» на її існування

— А ШО СКАЖЕ МАМА? — Снівачка вона в мене. Скільки ми з цєю піснею, бувало, в два голоси співали. З дитинства Валяша як подруга мені найближча.

